ZAMAN 8 EKİM 2005 CUMARTESİ SAYI: 148 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

Bir Zeytin tanesi kurtuluşumuz olabilir

kalbinize kulak verin...

Bugünün gıdaları
yarının sağlığına katkıda bulunmalıdır.

ORUÇOĞLU®
YAĞ SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

Türkiye'de yeni bir ürün

Oruçoğlu Omega-3 Ayçiçek Yağı

Omega-3 nedir? Kalp sağlığı, hücre ve beyin gelişimi için gerekli olan ve vücut tarafından üretilmeyen fakat mutlaka dışarıdan alınması gereken bir grup çoklu doymamış yağ asididir.

- Dengesiz beslenme sonucu oluşan kalp ve damar hastalıklarına, koroner yetmezliklere,
- Hipertansiyon tedavisinde etkili,
- Bağışıklık sistemi hastalıklarında önleyici,
- Meme, bağırsak ve prostat kanserlerinde önleyici,
- Zihnin açık olmasına yardımcı,
- Göz retinasının sağlığını korumada faydalı,
- Bebeklerin gelişiminde önemli

Gıda sektöründe tüketicilerin değişik beslenme ihtiyaç ve beklentilerine cevap vermeyi hedefleyen Oruçoğlu Yağ bir yeniliğe imza atıyor. Türkiye'de yeni bir ürün olan ROCHE ve Oruçoğlu Yağ San. ortak çalışma sonucunda geliştirilen, E Vitamini ile zenginleştirilmiş Oruçoğlu Omega-3 İlaveli Ayçiçek yağı, 1 ve 4 lt.'lik ambalajlarda tüketicinin beğenisine sunuluyor.
Kalbinizi **Oruçoğlu Omega-3 İlaveli Ayçiçek Yağı** ile koruyun!

FABRİKA / Organize Sanayi Böl. / AFYON **Tel:** (0.272) 221 11 33 (pbx) **Fax:** (0.272) 221 11 32 e-mail: info@orucogluyag.com.tr **www.orucogluyag.com.tr**

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

8 EKİM 2005 CUMARTESİ SAYI: 148

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmti-	yaz Sahibi Ali Akbulut
Genel Yayın Müdü-	rü
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özde-
Katkıda Bulunan-lar	Ali Demirel Ali Budak
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak Fotoğrafı	İbrahim Usta
Sorumlu Müdür ve Yayın Sahibi Temsil-	cisi
Reklam Koordinatö-	rü
Yayın Türü	Yaygın Süreli

Zaman Gazetesi 34194 Yenibosna/İstanbul
Tel: 0212 454 1 454 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@za-

Durun! Düşünmek ve kıyaslamak için biraz vaktiniz var mı?

Gamze Özçelik olayı, Aliye dizisi, Ata Türk'ün ölümü, yeni çıkan albümler ve yeni televizyon dizilerinden bahsetti öğretmen. Öğrenciler şaşkın; ama bir o kadar da dikkatli dinlediler. Her isme kendileri de farklı farklı bilgiler eklediler. Bu olayların üzerinden birkaç hafta geçmiş olmasına rağmen öğrencilerin bilgileri çok sıcaktı. Öğrenciler Tarkan'ın konserinden bahsediyorlar ve en ince detaya kadar kimin kimle birlikte olduğunu iyi biliyorlardı. Nazmi Bey lise ikinci sınıf öğrencilerine "Çocuklar, magazin programlarını neden çok seviyorsunuz?" diye sordu ve öğrencilerden şu cevaplar yükseldi:

- Hocam, ben de ileride güzel bir arabamın, evimin olmasını, herkes tarafından tanınmayı isterim.

- Ben ünlü olmak için çalışacağım.

- Gezmek eğlenmek bizim de hakkımız.

- Hocam, vur patlasın, çal oynasın, bu yaşta bunları yapmayacağız da yaşlanınca mı yapacağız?

Sınıftaki genel hava, magazin dünyasına aç genç insanların olduğuydu. Öğretmen sınıfa bu kez "Peki şimdi cesaretli bir arkadaş arıyorum. Bana 'ben bunları sevmiyorum' desin ve neden sevmediğini izah etsin." dedi.

Herkes birbirine baktı. Kimse elini kaldırmadı. Kısa bir sessizlik oldu. Daha sonra orta sıralardan bir el kalkmakla kalkmamak arasında tereddüt etti. Nazmi Bey; "Söyle bakalım kızım, korkacak bir şey yok." dedi.

Herkesin yüzü Seval'e döndü.

- Ben aslında hangi sanatçı kiminle gezmiş, kiminle nereye gitmiş diye merak etmiyorum. Bana bunun bir faydasının da olduğunu sanmıyorum. Televizyon dizilerinin hepsini değil, ama bir kısmını seyrediyorum; ama bunları seyrederken bazen meraktan değil de başka sebeplerden izliyorum. Arkadaşlarımla derslerde, teneffüslerde ya da okul dışında konuşmalarımız da filancanın giydiği, söylediği, akşamki dizi oluyor. Ben arkadaşlarımdan geri kalmak istemiyorum. Kendimi arkadaşlarımla konuşabilecek dedikoduları bilmek zorunda hissediyorum.

O gün derste magazin dünyasıyla ilgili epey konu konuşuldu. Her öğrencinin derse katılımı dikkat çekiciydi. Demek herkes bu konularla ilgiliydi.

Öğretmen bu magazin konusunu şu cümlelerle noktaladı:

- Çocuklar, hayat magazin programlarında gördüğünüz gibi hep eğlence değildir. Eğlenmek, gezmek hepinizin hakkı. Ama çalışmadan, kazanmadan ömrünüzün sermayesinden bilinçsizce sarf etmek müsrifliktir. Bakın dün aynı yollardan geçmiş flaş isimlerden kaç tanesi bugün aynı yerinde ya da mutlu? Belki sizin kadar biz büyüklerin de büyük suçu var. Sizin önünüze imrenilecek insanlar çıkaramadık. Örnek olamadık. Sizden bir isteğim var; bunları takip etmeyin, izlemeyin diyemem. Buna hakkım da yok. Ama ne olur "düşünün ve kıyaslayın". Sizlerin düşünmeniz ve kıyaslamanız için Ramazan ayı güzel bir fırsat. Böylelikle Ramazan ayınızı da kutlarım...

***

Ramazan bir fırsat, düşünmek ve kıyaslamak için. Bu fırsatı heba etmeyelim. Hayırlı Ramazanlar, yeni yepyeni bir Ailem'de buluşmak dileğiyle...

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

Ramazan boyunca sıkça telaffuz edilen kelimelerin mânâsını biliyor muyuz? İşte kısaca bu kelimelerin anlamları.

Ramazan ve oruç bilgilerimizi tazeleyelim

■ **ALİ**

Her ibadetin kendine göre kavramları ve kuralları vardır. Bu kavramları bilmek ibadetimizin daha anlamlı olmasını sağlayacaktır. Ramazan kelimesinin bir manası 'sonbahar yağmuru'dur. Ramazan ayı ve oruç, sonbahar yağmurunun etraftaki tozları ve pislikleri götürüp temizlediği gibi günah kirlerini götürüp kalbimizi temizler. Ramazan kelimesinin 'ramad' kelimesinden türediği de düşünülmüştür ki, bu da güneşin ısısından taşların yanıp kızması manasına gelir. İşte mümin de oruçla böyle yanar kavrulur ve günahları eriyip gider.

İmsak

Oruçlu olan insanın orucu bozan şeyleri yapmamaya başlaması gereken zamandır. İmsak vaktinde tan yeri ağarmaya başlar. İmsakla beraber artık oruç başlamıştır.

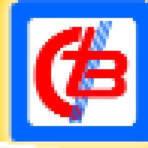
Sahur

Oruç tutmak için gecenin imsaktan önceki vaktinde yenen yemeğe sahur denir. Efendimiz bir hadislerinde "Sahura kalkıp sahur yemeği yiyin. Zira sahurda bereket vardır." (Buhari, Savm 20) buyuruyorlar.

Oruç

İmsak vaktinden (ikinci fecir) akşam güneş batıncaya kadar hiçbir şey yememek, içmemek ve cinsel münasebette bulunmamaktır.

36 Yıllık Tecrübe

Baklavacı CEMİL BABA

Şöbiyet

Padişah

Uzel

Saray Burma

Şehzade

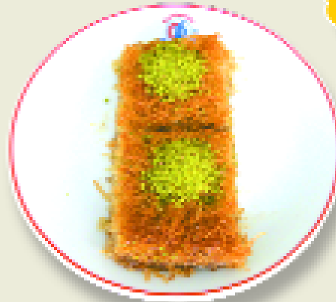
Dürüm

Prenses

Kadayıf

Fıstıklı Baklava

Fıstık Sarma

Su Böreği

Gelin Bohçası

İnönü Caddesi No:201/A (İzmirspor Meydanı) Hatay / İZMİR Tel:0.232. 255 03 32

İftar

Orucun bitirilmesi gereken vakittir. Bu da akşam güneşin batmasıyla olur. Akşam namazını bildirmek üzere okunan ezan aynı zamanda iftar vaktini de bildirmektedir. Akşam ezanı okununca geciktirmeden iftar yapılmalıdır. Bir hadis, iftarda acele edilmesi gerektiğini şu şekilde ifade eder: "İnsanlar iftarı yapmakta acele ettikleri sürece, hayır üzere devam etmiş olurlar." (Buhari, Savm 45)

Teravih

Ramazan ayında yatsı namazıyla birlikte kılınan, yirmi rekatlık bir namazdır.

Fidye

Sürekli bulunan bir hastalıktan veya yaşlılıktan dolayı oruç tutamayanların tutmaları gereken her gün için bir fakiri doyuracak miktarda tasaddukta bulunmalarına fidye denir. Fidye sürekli hastalar, çok yaşlı kimseler için bir sevaba ortak olma vesilesidir.

Kaza

Hiç tutulmamış veya tutulmaya başlandıktan sonra bozulan bir orucu Ramazan'dan sonra günü gününe tutmaktır.

FOTOĞRAF: İBRAHİM DOĞAN

Fitre

Temel ihtiyaçlarının dışında belli bir miktar mala sahip olan Müslümanların Ramazan bayramına ulaşmalarının bir şükrü olarak yerine getirmeleri gereken bir ibadettir. Buna fıtır sadakası da denmektedir. Aile reisi bütün aile fertleri adına, fakirlerin de bayrama aynı toplumun bir ferdi olarak kavuşması ve sevinmesi için fitreyi verir. Müslüman'ın, normal bir insanın bir günlük yiyeceği miktarda fitre vermesi en uygun olandır.

İ'tikaf

Ramazan ayının son on gününde ibadet niyetiyle bir insanın, belli kurallara uyarak bir mescitte inzivaya çekilmesidir. Allah Rasulü (sas) Medine'ye hicretten sonra Ramazan'ın son on gününü i'tikafta geçirirdi. Bazı alimler bir saat bile i'tikaf yapılabileceğini söylerler. Önemli olan insanın, hayatın bunca telaşesi içinde belli bir süre de olsa Rabbiyle baş başa kalması ve kendini ibadete vermesidir.

Keffaret

Ramazan orucunu kasten bozan kimsenin bir günlük Ramazan orucu yerine, ceza olarak peşi peşine iki ay oruç tutmasıdır. Keffaret, orucu tutmamanın değil; tutulan orucu kasten bozmanın cezasıdır. Oruçlunun dikkat etmesi gereken durumlar: Başlanmış olan orucu bilerek bozmanın dünyevi bir karşılığı olarak keffaret orucu cezası vardır. Ramazan'da bile bile yemek yiyip bir şeyler içmek ve cinsel ilişkide bulunmak orucu bozduğu gibi keffaret gerektirir. Bu keffaretin peşi peşine olması şarttır. Kısaca ifade etmek gerekirse, bir şey yiyip içme ve cinsel ilişkide bulunmayla, bu kapsamda değerlendirilen şeyler orucu bozar. Bunlar bilinçli ve kasten olursa orucu bozdukları gibi keffaret gerektirirler. Ancak unutarak bunları yapan bir kimse, ne yaptığının farkına vardığı an bunları terk ederse orucu bozulmayacağı için kaza ve keffaret orucu tutmasına gerek yoktur.

Orucu nelerin bozduğunu ilmihal kitapları detaylıca açıklamıştır.

Oruç hangi durumlarda bozulur?

Beslenme amacı taşımayan, yenip içilmesi normal olmayan ve normal insanın fıtraten yiyip içmek istemeyeceği şeyleri alması durumunda oruç bozulur, fakat keffaret yerine sadece kaza orucu tutması gerekir. Bunların bir kısmı şöyledir.

1- Çiğ pirinç gibi, çiğ olarak yenmesi âdet olmayan şeyleri yemek
2- Katkısız un ve hamur yemek
3- Taş, toprak, altın, demir gibi cisimleri yutmak
4- Kabuğuyla beraber yenmeyen, fındık, ceviz ve badem gibi şeyleri yemek
5- Boğaza kaçan, yağmur, kar ve doluyu istemeyerek yutmak.
6- Abdest alırken genze ve boğaza hatayla su kaçırmak
7- Uyurken kendi kendine veya başkası tarafından bir şey yiyip içmek, mesela, boğazına su dökülmesi de orucu bozar; keffaret gerektirmez.
8- Kendi isteğiyle ağız dolusu kusmak.
9- Sahurdan dişleri arasında kalan nohut tanesi büyüklüğünde olan bir şeyi yutmak.
10- Eşine sarılıp öperken meni gelmesi de orucu bozar. Genel olarak orucun manası Allah rızası için beslenme, tat ve keyif alma isteğinin bir sonucu olarak yapılan yemek, içmek ve cinsel ilişkide bulunmaktan uzak durmak, yani nefsi, istek, iştah ve şehvet duyduğu şeylerden uzak tutmak olunca, nefse bu hazlarını veren şeylerin orucu bozduğu açıktır. Bunların belli başlı olanlarını sıraladıktan sonra herkesin kendi durumunu gözden geçirmesini, yaptığı işlerde bu duyguların yerinin ne olduğunu kendisinin gözden geçirmesini ve orucu manasına uygun olarak tutmaya çalışmasını söylemek gerekiyor.

İFTAR DUASI

Dua bir kulluk göstergesi olduğu gibi, orucu açarken de dua edilmesi önemli bir sünnettir. Herkes duasını istediği gibi yapabilir ve içini en samimi şekilde Allah'a açabilir; ama biz, çoğu kimsenin ezbere bildiği muhtevası güzel örnek bir dua veriyoruz:

"Allahım! Senin rızanı kazanmak için oruç tuttum, Sana inandım ve güvendim, Senin verdiğin rızıkla orucumu açtım. Yarınki Ramazan orucuna da niyet ettim. Benim geçmiş ve gelecek günahlarımı bağışla Allahım!"

Orucu bozmayan şeyler

Bazı durumlar vardır ki, insan orucunun bozulduğunu zannedebilir. Ancak bu durumlarda oruç bozulmaz.

1. Unutarak az veya çok bir şey yemek. İnsan unutarak karnını doyursa sonra da çay içerken aklına oruçlu olduğu gelse, çayını hemen bırakır ve orucuna devam eder. Bu kişinin orucu bozulmadığı için ne kaza ne de keffaret gerekir.

2. İstemeyerek kusmak orucu bozmaz.

3. Abdestte ağza su alındıktan sonra kalan az bir yaşlığı tükürük ile yutmak orucu bozmaz.

4. Boğaza bir sineğin kaçması gibi yenilmesi kastedilmeyen ve kaçınmanın da mümkün olmadığı şeyler orucu bozmaz.

5. İnsanın derisinden içeriye sızan şeyler orucu bozmaz. Bunun için vücuda sürülen bir krem, koku veya vücudun soğukluğunu hissettiği su orucu bozmaz.

6. Baştaki veya karındaki bir yaraya konulup yaranın ıslaklığı ile damağa veya boşluğa gitmeyen bir ilaçtan dolayı oruç bozulmaz.

Kur'an hakkında ne biliyoruz?

Bize hem bu dünya hem de öte dünya saadeti sunan ve orijinal halini koruyan biricik İlahi mesaj Kur'an-ı Kerim'dir. Kur'an'la ilgili her Müslüman'ın bilmesi gerekli olan bazı bilgiler vardır. Şimdi bu bilgileri beraberce öğrenelim.

Kur'an ne demektir?

Kur'an, Cenab-ı Hakk'ın Cebrâil (as) vâsıtasıyla Efendimiz'e yirmi iki sene iki ay yirmi iki günde Arapça olarak indirdiği, bize kadar ilk nâzil olduğu şekilde tevâtürle, yani yalan söylemeleri mümkün olmayan üstün vasıflı insanların bildirmeleri ile gelen ve mushaflarda yazılı olup, okunması ile ibâdet edilen, hiçbir kimsenin bir benzerini getiremediği ve getiremeyeceği son İlâhî kitaptır.

Sûre nedir?

Kur'an'ın ayrıldığı 114 bölümden her birine sûre denir. Kur'an-ı Kerim, Fatiha Sûresi'yle başlar, Nas Sûresi'yle son bulur. Ayrıca Mekke döneminde inen sûrelere Mekkî, Medine döneminde inen sûrelere ise 'Medenî' sûreler denilir.

Vahiy kâtipliği nedir?

Vahiyleri yazıya geçiren, Efendimiz'in devamlı yanında bulunan kişilere vahiy kâtibi denir. Sayıları 42'ye kadar yükselen kâtiplerden bazıları şunlardır: Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Zeyd b. Sabit.

Kime hâfız denir?

Kur'an'ın tamamını ezberleyen kimselere hâfız denir. Bu tür kimseler için "Hâfız-ı Kur'ân" veya "Hâfız-ı Kelâm" da denir.

Hatim nedir?

Hatim, mühürlemek, sona erdirmek ve bitirmek anlamlarına gelmektedir. Terim olarak ise Kur'an'ı sonuna kadar okuyup bitirmek demektir. Bir kimsenin Kur'an-ı Kerim'i hatmetmesi demek, Kur'an'daki 114 sûrenin tamamını okuyup bitirmesi demektir. Hatim, Kur'an'ı yüzünden okumak suretiyle yapılabileceği gibi ezberden okunarak da yapılabilir.

Ne zaman kitap haline geldi?

Vahiy, Efendimiz'in son günlerine kadar devam ettiği için parça parça yazıya geçirilmiş olan Kur'an, O'nun (sas) sağlığında kitap haline getirilemedi. Efendimiz'den sonra Hz. Ebu Bekir bu iş için vahiy katiplerinden aynı zamanda hâfız olan Hz. Zeyd bin Sabit'i görevlendirdi. Allah Resûlü'nün vefatından yaklaşık bir sene sonra miladi 633 yılında Kur'an yazılı bir kitap haline getirildi.

"Mukâbele"nin anlamı nedir?

Ramazanlarda Efendimiz, Cebrail (as) ile o zamana kadar mevcut vahiy metinlerini karşılıklı okuyorlardı. Efendimiz, son Ramazan'ında ise Cebrail'le (as) Kur'an'ı iki defa mukâbele ettiklerini bildirdi. O zamandan beri Ramazan aylarında Kur'an mukâbele halinde (karşılıklı) olarak okunmaktadır.

Kaç senede nâzil oldu?

Miladi 610 senesinde inmeye başlayan Kur'an, yaklaşık 23 yıl sonra Miladi 632 senesinde inen Maide Sûresi'nin üçüncü ayeti olan, "Bugün sizin dininizi kemale erdirdim ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım." ayet-i kerimesi ile tamamlandı.

FOTOĞRAF: MEHMET KAMAN

Yaşantımızda ihlâs sahibi olmak nasıl mümkün olur?

"Ben, iki buçuk sene evvel dindar bir aileye gelin gittim. Her ne kadar dindar bir ortamda büyümesem de şimdi dinimi seve seve yaşıyorum, hamd olsun. Tabiidir ki zaman zaman uyum sağlamakta zorlandığım durumlar oluyor. Fakat çevremdeki yakınlarım bana yardım ediyorlar. En başta kayınvalidem - Allah ondan razı olsun- beni hiç desteksiz ve sevgisiz bırakmıyor. Bilmediğim her şeyi sevgiyle bana sundu. Bunun için mutlu, mesut dindar oldum. Yalnız kayınbabam biraz otoriterdir. Öğrettiği şeyin hemen uygulanmasını ister. Geçenlerde bana 'Sen yeteri derecede ihlâslı yaşamıyorsun. Bu noktaya dikkat et' dedi. Kayınvalideme bu işin nasıl olacağını uzun, uzun anlattırdım. Doğrusu tam kavrayamadım. Şimdi size soruyorum: Nasıl ihlâslı yaşanır?"

Önce; 'ihlâs' ile ne anladığımızı belirtelim. İhlâs, kelime itibarıyla, doğru, arı, çok temiz sevgi, içten gelen bağlılık anlamına gelir.

İslâm dininde ihlâs, her türlü iş ve harekette yalnız Allah'ın ulvî rızasını gözeterek, her türlü gösterişten uzak kalmaktır.

İhlâs, ibadetlerin cevher kaynağı, amellerin ve yaşantının ruhu olup kalpleri temizleyendir. Gerçek saadete ve selâmete ancak ihlâs sahibi mü'minler erişir. Onların hedefi; cennete kavuşmak değildir. Cehennemden de uzak olmak değildir. Dünyevî birtakım çıkarlar sağlamak ise hiç değildir. Onlar sadece Yüce Allah'ın rızasına kavuşmayı ve Yaratan'ın kendilerini sevmesini isterler.

İşte o Müslümanların yanında Allah'ın ismi anıldığı zaman; kalpleri sevgi elektriğine tutulmuş gibi titrer, gönülleri Allah'ın nuru ile dolar ve aydınlanır. Bunun için onlar namazlarını başkaları görsün, kendilerini övsün veya yediklerini hazmetsin diye kılmazlar. Zekâtlarını 'bak ne güzel insan, nasıl da insanları seviyor, malını dağıtıyor' desinler diye de vermezler.

Onlar servet basan dükkânlara, fabrikalara, hazine misâli para dolu kasalara sahip olsalar veya yüksek makamlara gelseler, ilmî sahalarda söz sahibi olsalar, hiçbir zaman kendilerini kaybedip şaşkınlığa ve sarhoşluğa düşmezler. Aksine bilinçleri ve ciddiyetleri daha çoğalmış bir şekilde sorumluluklarını yerine getirirler. Bu arada kalplerindeki sevgilerin sevgisi olan 'Allah sevgisi' ve 'çekincesi' (mahcubiyeti) de coşkuyla artar.

Yüca Allah, ihlâs konusuna Kur'ân-ı Kerîm'in birçok âyetinde yer vererek ihlâs ile ibadet edilmesini emretmiştir.

Örneğin Mü'min Sûresi'nin 14. âyetinde; "Haydi, kâfirlerin hoşuna gitmese de Allah'a, Allah için dindar ve ihlâslı olarak dua edin!" buyurularak inananlar; inanmayanları memnun etmese de Yüce Allah'ın hoşuna gidecek şekilde, inancına sıkı sıkıya ve içten gelen bir sevgiyle bağlı olarak ibadet etmeye çağrılıyor. Dindar Müslümanların Allah (cc)'ın istediği şekilde, itaat ederek yaşam kurmaları; dünya hayatı açısından birtakım değerleri ve dengeleri değiştirebileceğinden bu durum inanç sahibi olmayanların işine gelmeyecektir. Onları kızdıracaktır belki de!...

Dr. Jale Şimşek

Müslüman'ın dindar ve ihlâs sahibi olmasını isteyen âyetlerden olan Zümer Sûresi'nin 2. ve 3. âyetlerinde de şöyle buyurulmuştur; "(Resûlüm!) Şüphesiz ki Kitab'ı sana hak olarak indirdik. O halde sen de dini Allah'a has kılarak (ihlâs ile) kulluk et." "Dikkat et, hâlis din yalnız Allah'ındır."

Âyetten anlaşıldığı gibi Allah (cc)'ın razılığına olmayan ibadet ve ameller boşuna gitmiş olacağından, samimi Müslüman için ihlâsı öğrenmek ve yaşatmak gereği vardır. Böylece kendisi kurtuluşa, toplum da rahata erecektir. Çünkü ihlâslı memur, rüşvet almadan, maaşını hak ederek çalışacaktır. İhlâslı öğretmen, bildiklerini öğrencisine aktarmak için gayretli olacak, ihlâslı doktor, hastasının iyileşmesi için elinden gelenin fazlasını yapacaktır. İhlâslı mühendis, yaptığı binaların uzun yıllar ayakta kalması için imkânlarını zorlayacaktır. İhlâslı tüccar, kârında aç gözlü olmayacak, başkalarına sıra tanıyacaktır... Bu örnekleri çoğaltmak çok mümkün. Kısacası ihlâs, başta aile olmak üzere her ferdimizin birbirlerine daima saygı ve sevgide kusur etmeden mutluluk içinde yaşamasını sağlayacaktır (inşâallah).

Sözün Özü

1. İhlas, her işimizi Allah'ın rızasını kazanmak için yapmaktır.
2. Allah'ın rızasını kazanacağız derken kimseyi kırmamaktır.
3. İhlas, samimi, içten ve her türlü gösterişten uzak durmaktır.

FOTOĞRAF: REUTERS

Vermek, büyük bir lütuftur. Bir zeytin tanesi de olsa ihtiyaç sahibiyle paylaşmak, mükafatların en güzeline layıktır. Malımızı paylaşmak üzerimize düşen dini ve ahlakî bir vazifedir.

OSMAN KARYAĞDI

ZENGiNLE FAKiR ARASINDAKi KÖPRÜ

ZEKÂT

Zekâtın açıktan verilmesi daha faziletli görülmüştür. Çünkü bu şekilde verilmesi, başkalarına bir örnek olur ve teşvik yerine geçer. 'Kendisi hakkında, zekât vermiyor' diye, kötü bir zannı da kaldırmış olur. Ancak kişi kendisi zekâta niyet ettiği halde verdiği şey için "hediye" de diyebilir. Zekât bir farz olduğu için, bunun yerine getirilmesinde gösteriş olmaz. Nafile olarak verilen sadakalarda ise durum bunun tam tersidir. Bunların gizli verilmesi ve gösteriş yapılmasına engel olunması, "sağ elin verdiğini sol elin duymaması" tavsiye edilmiştir. İslam'da, namaz dinin direği, zekât da köprüsü olarak değerlendirilmektedir. İslam'ın beş ana temelinden ikincisi zekâttır. Peygamber'imiz (sas) İslâm'ı anlatmak için gönderdiği davetçilere şöyle buyurmuştur: "Önce Allah'tan başka bir İlâh olmadığını anlatın, kabul ederlerse, benim Allah'ın kulu ve elçisi olduğumu söyleyin, onu da kabul ederlerse, günde beş defa namaz kılmalarının farz olduğunu ve zenginlerinin malında fakirlerin hakkı bulunduğunu anlatın." (Buharî, Zekât 1) Zekât, Kur'ân-ı Kerîm'de kırka yakın yerde namazın hemen yanı başında zikredilmiş ve namazdan sonra en önemli temel olduğu vurgulanmıştır. Çünkü zekât toplumu düzene koyan, vatandaşlarının sosyal güvenliğini sağlayan en etkili güçtür. Zenginlerin imkanlarından fakirlere doğru sürekli bir akıştır. Zengin fakir arasındaki uçurumun kapanmasına vesile olur. Fakirle zengin arasındaki muhtemel husumeti kırar ve sevgi bağları oluşturur.

Zenginin hem günahlarını hem de malını temizler. Toplumu anarşi ortamından kurtarır. Dünyayı düzene koyar, böylece âhirete yol açılır. Zekât zenginlerin lütfen verdikleri bir yardım değil, fakirlerin, onların mallarındaki haklarıdır. Bu yüzden veren minnet bekleyerek vermez, alan da minnet ederek almaz. Vergiler zekât yerine geçmez, çünkü zekâtın alınmasının ve verilmesinin birtakım şartları vardır. Yerini bulmayacağı bilinen zekât geçerli değildir. Zekât fakirin eline mal, altın ya da para olarak bizzat verilmesi gereken şeydir. Akıllı, ergin, Müslüman, zekât için konmuş en az sınır (nisab) üzerinde çoğalır malı bulunan, yani zengin olan ve bu malı, elinde bir yılını dolduran her mükellef, genel olarak kırkta bir, yani yüzde iki buçuk zekât verir.

Zekât için gereken şartlar

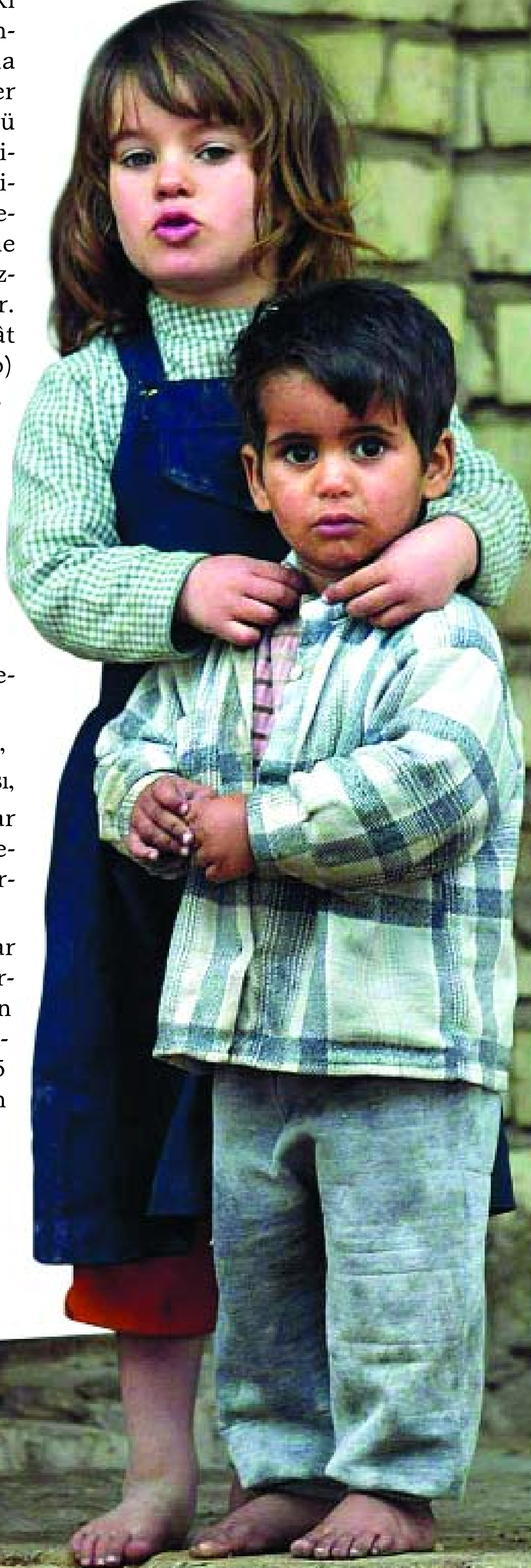
İslâmca zengin sayılan mükellefin bu malının:

1. Kendi mülkünde 1 yıl bulunması,

2. Bu malın borçların dışında olması,

3. Bu ölçünün asıl ihtiyaçlar olan ev, binek, kap kacak, yiyecek, alet ve edevat dışında gerçekleşmiş olması,

4. Tümüyle kendi mülkü ve artar bir mal olması halinde, zekât vermesi gerekir. Zekâtı gerektiren en az ölçü (nisab), altın için yaklaşık 85 gram, gümüş için 595 gram, diğer paralar için bunların birine eş değer paradır.

FOTOĞRAF: REUTERS

Zekât nedir?

Zekat sözlükte "bereket, temizleme çoğalma, güzel övgü" anlamlarını taşır. Dini olarak ise; "Bir malın belli bir miktarını belli bir zaman sonra Allah (cc) rızası için hak sahibi bir kısım Müslümanlara tamamen mülk olarak vermektir." Zekât nerelere verilir? Zekâtın verileceği yerler 8 sınıf olup şu âyet-i kerîmede açıklanmaktadır: "Zekâtlar, Allah tarafından farz kılınmış olarak yalnız fakirler, miskinler, zekât toplama işinde çalışanlar, kalbleri İslâm'a ısındırılmak istenenler, köleler, borçlular, Allah yolunda bulunanlarla yolcuların (hakkı)dır. Allah alîmdir, hikmet sâhibidir." (Tevbe Suresi, 60). Bu âyet-i kerîmede ifade edilen zekât almaya hak kazananlardan bazıları şunlardır:

Fakirler

1 Nisâba mâlik olmayan kimselerdir. Bir kimsenin evi olsa bile nisab miktarında bir para ve mala sâhib değilse, o kimse fakir sayılır. Çünkü ev, aslî ihtiyaçlardandır. Ev sâhibi olmak, nisaba mâlik olmadıkça onu fakirlikten çıkarmaz. Nisâba mâlik olmakla beraber, sâhip olduğu mal ihtiyacını karşılamayan kimse de fakir sayılır.

Miskinler

2 Hiçbir şeyi bulunmayan, değil nisab miktarına sâhip olmak, yiyecek, giyecek gibi aslî ihtiyaçlarını bile kendisi te'min etmekten uzak bulunan yoksul kimselerdir.

Borçlular

3 Bunlar, borcu olup da o borcu ödeyemeyen veya ödese bile arta kalan parası nisab miktarını bulmayan kimselerdir. Borçlu kimseye zekât vermek, borcu olmayan fakire vermekten efdal görülmüştür.

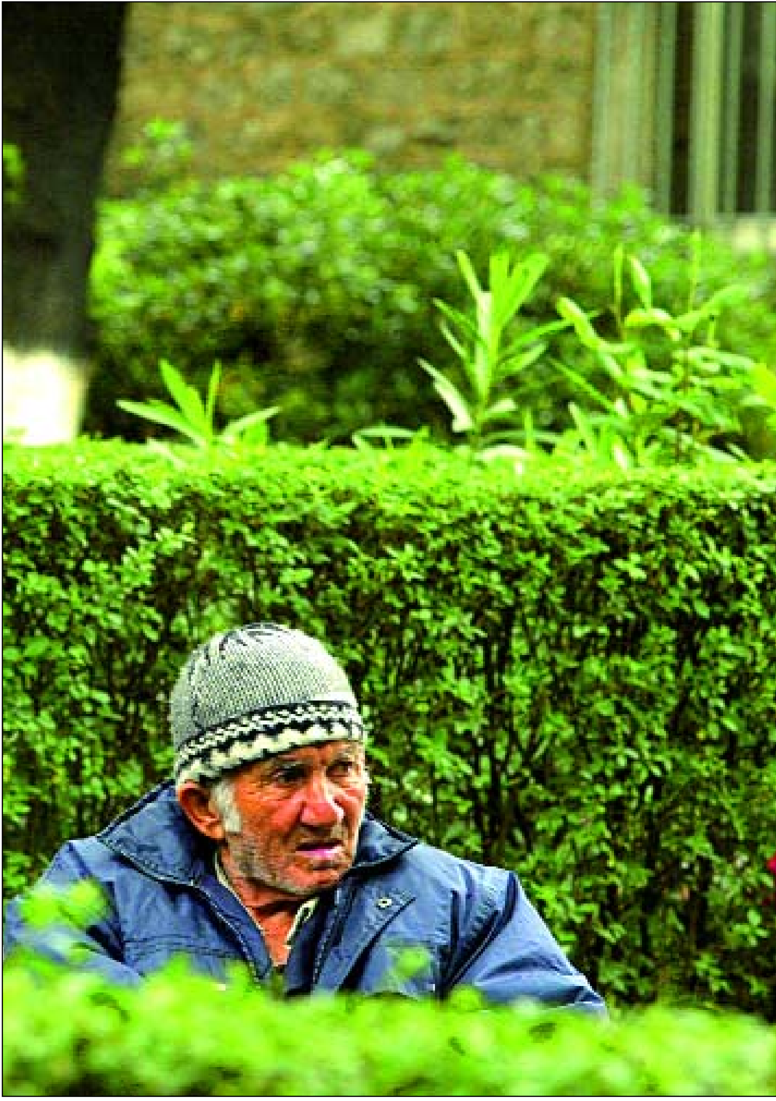

FOTOĞRAF: AP

Yolcular

4 Bunlar, memleketlerinde zengin oldukları halde, yolculukları esnasında fakir düşen kimselerdir. Bu kimselere de zekât verilir.

FOTOĞRAF: KÜRŞAT BAYHAN

Zekat toplumda barışı temin eder ve insanları birbirine kaynaştırır.

Zekât kimlere verilemez?

Bir kimse zekâtını, fakir olan kendi usûl ve fürûuna yani, babasına, dedesine, anasına, ninesine, oğul ve torunlarına veremez. Fakir olan hanıma da zekât düşmez. Çünkü bunlara verilen zekâtın menfaati, kısmen zekât verenin kendisine ait bulunmuş olur. Bir cebinden çıkarıp öbür cebine koymak gibi bir durum ortaya çıkar. Halbuki zekâtın menfaati, zekât verenin kendisinden tamamen kesilmiş olması ve başkalarını faydalandırması şarttır. İmam-ı Ebû Yûsuf ve İmam-ı Muhammed'e göre, bir kadın zekâtını fakir olan kocasına verebilirse de İmam-ı A'zam'a göre veremez. Zira hukuken mal ayrılığı prensibi sebebiyle kadının mal ve zinetleri kadının sayılmakta, dolayısıyla koca fakir iken kadının zengin olması mümkün olmakta ise de, örfen aralarında bir menfaat ortaklığı vardır. Bu bakımdan kadının fakir kocasına zekât vermesi câiz olmaz. Aslî ihtiyaçlarından başka nisab miktarı bir mala sâhip olan kimseye, zengin sayılacağı için zekât verilmez. Bir kimse zekâtını zengin bir adamın küçük çocuğuna veremez. Çünkü bu çocuk babasının malıyla zengin sayılır.

SORULAR / CEVAPLAR

Gayri-müslime zekat verilir mi?
Zekâtın verilme şartlarından biri de, verilecek şahsın müslüman olmasıdır ki, bu durumda müellefe-i kulûb gibi istisnalar dışında gayr-i müslimlere zekât verilmemektedir.

Zekat önce akrabaya mı verilmeli?
Zekâtı önce akrabanın fakir olanlarına vermek efdaldir. Çünkü bunda hem zekât sevabı, hem de sıla-i rahim sevabı vardır. Bunun dışında akrabadan zekâta müstahak olan kimselerin tercih sırası şöyledir: Erkek ve kız kardeşler, bunların evlâtları (yeğenler), amcalar, halalar ve amca ve halaların evlâtları. Bunlardan sonra diğer uzak akrabalar gelir.

Kayınbabaya, geline zekat olur mu?
Âlim bir fakire zekât vermek, cahil bir fakire vermekten fazîletlidir. Kayın babanın, gelinine ya da damadına zekât vermesi caizdir. Kocanın, karısının diğer kocasından olan fakir çocuklarına zekât vermesi caizdir.

Fakire ziyafet zekat sayılır mı?
Zekâtta temlik, yani, "mülk edinme" şartı da vardır. Verilen zekât ancak fakir tarafından mal veya para olarak bizzat teslim alınır, kendi mülkü hâline getirilirse sahih olur. Bu bakımdan meselâ fakirlere ziyafet verip onları doyurmak suretiyle zekât mükellefiyeti ifa edilmiş olunmaz. Zira bunda temlik yoktur. Zekâtta temlik şart olduğundan dolayıdır ki, deliye ve henüz bülûğa ermemiş çocuğa zekât verilmez. Ancak bunların veli veya vasilerine sadece onlara sarf edilmek şartıyla verilebilir.

Zekatla içki alıyorsa verilir mi?
Alenî günah işleyen fakir Müslümanlara zekât vermek câiz ise de, dindar, ahlâklı ve faziletli fakirleri tercih etmek efdaldir. Onun için, aldığı zekâtı helâl ve hayırlı yerlere harcayacak kimselere zekât verilmeli; aldığı zekâtı içki, kumar parası yapacak kimselere vermek cihetine gidilmemelidir.

Zekât nasıl verilir?

- Nisab miktarındaki bir malın, birkaç senelik zekâtı birden verilebilir. Sene sonunda bu miktar mevcut ise zekâtları verilmiş olur. Eksilmişse, verilen fazla zekât nafile sadaka yerine geçer. Artmışsa aradaki farkın zekâtı verilir.

- Zekâta tâbi olan altın, gümüş, hububat, ehlî hayvanlar ve ticaret mallarının zekâtı, kendilerinden vermek suretiyle ödeneceği gibi, kıymetlerini vermek suretiyle de ödenebilir. Bu hususta zekât sahibi serbesttir. Nisab miktarında olan bir malın zekâtı, daha sene dolmadan fakirlere verilebilir.

- Zekât sayılmak şartı ile bir fakiri evde oturtmak zekât yerine geçmez. Çünkü bunda fakire temlik yoktur.

- Ticarî ortaklıklarda malın yekûnu itibar edilerek her ortak mükellef tutulmaz. Her ortağın hissesine düşen miktar nisaba ulaşıyorsa, herbirinin zekât vermesi gerekir. Hissesi nisab miktarına ulaşmayan ortak, başka malı yoksa zekât vermez.

Bir hurma da olsa Allah onu bereketlendirir

Zekatın hem Hakk'a hem de halka karşı bir güvence unsuru olduğunu her sözü doğru olan Efendimiz'den (sas) öğrenmekteyiz: "Mallarınızı zekatla koruyun, hastalarınızı sadaka ile tedavi edin, belalara karşı duâlarla hazırlıklı olun." "İnfak et ki, infaka mazhar olasın" diyen Allah Rasulü (sas), sadakanın, Allah tarafından artırılacağını da şu ifadeleriyle anlatmaktadır: "En temizinden -ki Allah en temizini kabul eder- veren birisinin sadakasını Rahman olan Allah alır. Bu bir hurma bile olsa, Rahman'ın elinde öyle bereketlenir ki, Uhud'dan daha büyük olur. Aynen sizden biriniz, tayını veya deve yavrusunu besleyip büyüttüğü gibi, Allah da (cc) sizin sadakalarınızı öyle geliştirir." Görüldüğü gibi zekatı verilen mal, Allah'ın teminatı altında ve Rasulü'nün müjdeleriyle, eksilme değil bilakis artma durumundadır.

Zekat malı bereketlendirir

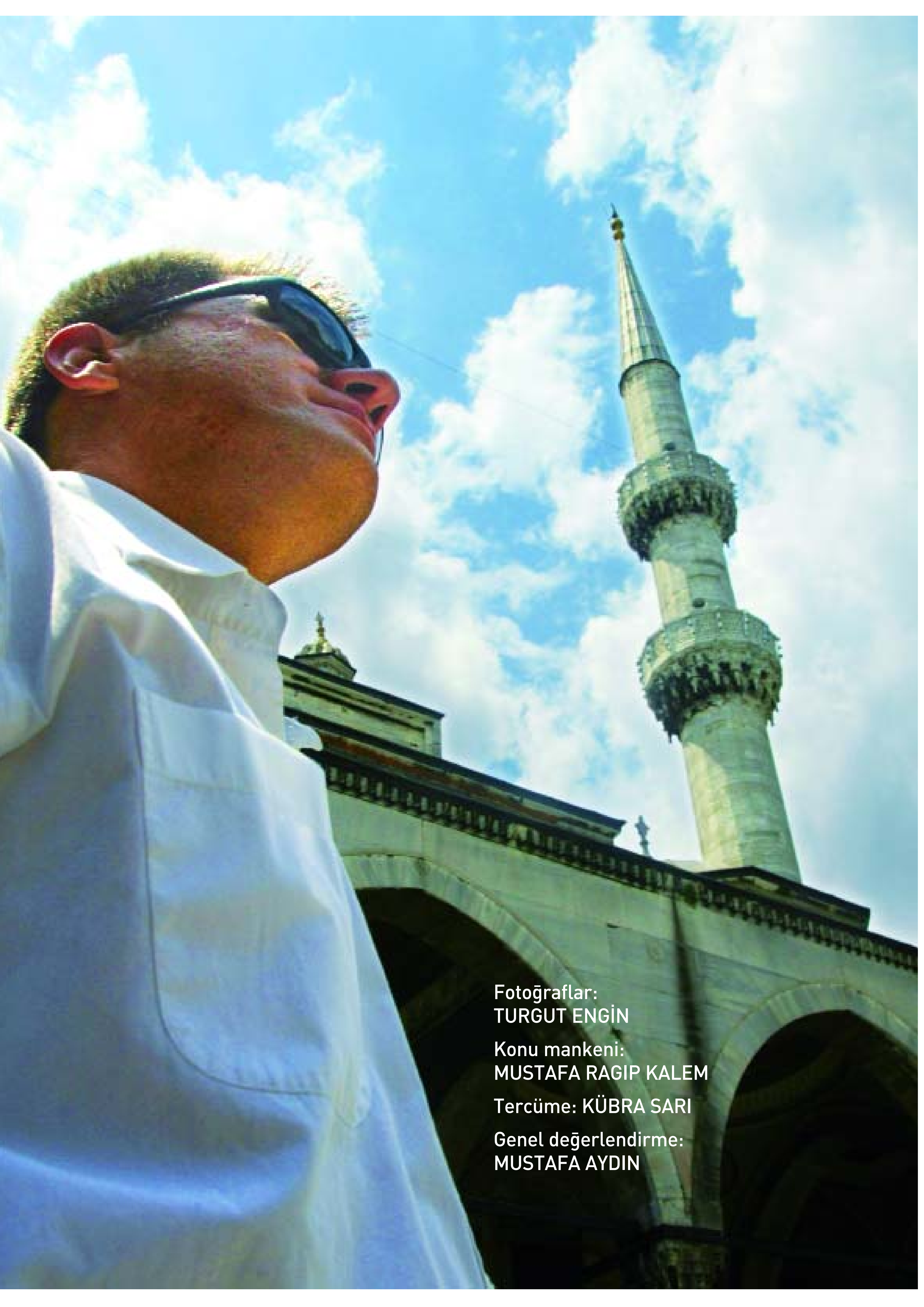
Zekatı verilen mal zâhiren eksiliyor gibi görünse de Allah'ın bereketine mazhariyetle devamlı artmaktadır. Zira bütün kâinat elinde olan Allah, malının zekatını veren insana malını artırma yollarını ilham etmektedir ki, bu hükmü aydınlatan pek çok müşahhas misal bulmak mümkündür. Kalpler Allah'ın elindedir. O, istediği ve hikmeti iktiza ettiği zaman, kalpleri, emrini yerine getirip zekatını veren kimselere doğru yöneltir ve o insanın ticaretinde ciddi canlanmalar görülür. Bu Allah'ın, zekatı verilen mala bahşettiği bereketten başka bir şey değildir. Aynı zamanda bu mesele, sadece tecrübelerin ürünü olarak ortaya çıkmış bir hüküm de değil, Allah'ın va'di, Rasulü'nün müjdesi ve meleklerin de duâsının neticesidir. Allah (cc) yüce beyanında meâlen: "İnsanların malları içinde, artması için verdiğiniz faiz, Allah katında artmaz. Fakat Allah'ın rızasını isteyerek verdiğiniz zekata gelince işte onu verenler, (sevap ve mallarını) kat kat artıranlardır." buyurmaktadır.

FOTOĞRAF: AFP

Zekât rahmeti çağırır

Hem dünya hem de ahiret adına, Allah'ın rahmetini celp edecek önemli hususlardan birisi de zekattır. Zekatın gerçekleştiği ortamda, insanların yanında diğer canlılar bile İlâhî rahmetten istifade eder. Zekat verilmeyen toplumlarda şayet diğer canlılar olmasaydı, insanlar, İlâhî rahmetin tezahürü olan yağmurdan bile mahrum kalırlardı.

Fotoğraflar:
TURGUT ENGİN

Konu mankeni:
MUSTAFA RAGIP KALEM

Tercüme: KÜBRA SARI

Genel değerlendirme:
MUSTAFA AYDIN

Garcia'dan gelen mektup

Haberimizde neden bir konu mankeni var?
Maximo Fernando Garcia'yla İstanbul'da yaptığımız bu görüşme aylardır Ailem okurlarına sunulmayı bekliyordu. Garcia, fotoğrafının ve isminin yayınlanmasını kabul etmişti. Ama Latin Amerika'daki ülkesine döndüğünde babasının ülkenin üst düzey yöneticilerinden biri olduğunu belirterek fotoğrafının ve isminin yayınlanmamasını istemişti. Ailem olarak Garcia ve ailesine bir zarar gelmemesi için fotoğraflarına yer vermeme kararı aldık.

Okumaya, belgesel izlemeye, tarih ve felsefeye olan ilgim sayesinde dünya üzerinde bir yerlerde adı İslam ya da Müslüman olan bir din olduğunu daha önceden biliyordum; ama hiçbir zaman bu konuda detaylı düşünmedim; herhalde bunun sebebi hayatımın büyük bir bölümünü dinine bağlı bir Katolik olarak geçirmem ve dolayısıyla diğer dinleri hatalı addetmemdi. Latin Amerika'da yaşıyor olmamız hasebiyle, benim ailem de nüfusun % 80'i gibi Katolik'tir. Aldığım eğitim de hep bu çizgide olmuştur; ilk, orta ve lise öğrenimim boyunca aynı okula devam ettim (Los Santos Padres). Bana verilen eğitim kilise yasalarına uygun kanonik ve dogmatik bilgiler içeriyordu ve orada yaşanan inanç duygulardan çok akla hitap ediyordu. Din dersleri ilahiyat ve inzivadan oluşuyordu. Bunun kötü bir şey olduğunu söylemiyorum ve onları da eleştirmiyorum; çünkü o dönemde ben de dinle ilgili bu bakış açısına sıkı sıkıya bağlanmıştım ve bunun en önemli sebeplerinden biri de büyüdüğüm şehirde iki farklı Katolik akımın her zaman karşı karşıya gelmesiydi: Opus Dei ve muhafazakârlar ile karizmatik ilerici hareketler. Okuduğum okul Opus Dei anlayışını benimserken, ailem, özellikle de annem, ilerici hareketlerde yer alıyordu. Doğrusu okulun dinle ilgili entelektüel bakış açısı hemen her konuyu kapsıyordu, öyle ki sloganları "İnanmak için Anla" (Aziz Agustin'e ait bir söz ve devamı "Anlamak için İnan") idi; dolayısıyla felsefe en çok önem verilen ve benim de en fazla hoşlandığım konulardan biriydi. İdeoloji anlamında o okulun en iyi öğrencisi olduğum söylenebilir; ama akademik anlamda aynı şeyi söylemek mümkün değildi. Sanırım beynimin gerçek anlamda harekete geçmesi ve her şeyi, özellikle de inanmam ve körü körüne; anlamadan, düşünmeden, üzerine kafa yormadan bağlanmam istenen din ve diğer birçok konuyu sorgulamaya başlamam okulun dördüncü yılına denk gelir. Okulun bana verdiği eğitim iki ucu keskin kılıca dönüşmüştü. Bir taraftan, entelektüel açıdan dokunulmaz ve fikirleri çürütülemez, dinî metinlere ve mantığın kendisini ateist gençlere karşı savunmak için kullandığı delillere meraklı bir insan meydana getirmiş; diğer taraftan da ileride Katolik inançlarımı tümden yıkacak olan şüphelerimi beslemeye başlamıştı. Felsefe ve akılcılık hayatımda önemli bir rol almaya başlamışlardı; bunun sebebi kişisel zevk, eğitim, çoğunluktan farklı olma çabası ya da çok sevdiğim ve ihtiyaç duyduğum inançlarımı savunma yollarını aramak olabilir. Bütün dönemlerin filozoflarını, inanış ilkelerini ve ideolojilerini detaylı bir şekilde araştırmaya başladım. İlk kırılma da burada gerçekleşti; o kadar savunduğum dinsel dogmalar ve Katolik inancı tenimden kalbime doğru değişmeye başladı; fakat ayinlere gitmeye ve dinimi uygulamaya devam ediyordum; kilisede yıllar süren çalışmalarımı, adanmış onca saatleri, ibadetleri ve kiliseye ait düşünceleri savunmak için yaptığım tartışmaları bir çırpıda kenara atamazdım.

Yalnız kesinlikle bıraktığım iki şey vardı: Biri pazar ayinleri, diğer ise günah çıkarmak; artık ayinlere gitmeyecek ve bir daha asla günah çıkarmayacaktım. Aynı dönemde, arkadaş grubum da benzer bir kriz yaşıyordu; ama onlar konu üzerine fazla kafa yormadan ya inançlarını terk ettiler ya da olanı kabullenip bir şey yapmadılar.

Mantık ve inanç çelişmesi

En iyi arkadaşlarımdan biri olan Santiago, dinî vecibelerini yerine getirmeyi çoktan bırakmış biriydi. O gün, Agustina adlı bir bayan arkadaşı San Francisco de Asış kilisesine götürürken onlara eşlik etmemi istedi. Onlarla birlikte gittim; Agustina, kilisenin önünde arabadan inmeden önce bana "Sen ayine gittin mi?" diye sordu. Benim verdiğim "Evet" cevabı ise yalandan başka bir şey değildi. O günden sonra bir daha asla ayine gitmedim. Ama şimdi başka bir sorun vardı; o denli savunduğum doktrinlerin çöktüğünü, özellikle de aileme nasıl söyleyecektim? Söylemedim, büyük bir yalan uydurdum; kiliseye gittiğimi söylüyor; ama gerçekte gitmeyip sokaklarda dolaşıyor ya da arkadaşlarımla takılıyordum. Elbette bu yalan fazla uzun sürmedi, her taraftan çatlak vermeye başladı ve bu çatlakların bir şeyle doldurulması gerekti. Katolik kilisesinden ayrılışımla ilgili mantıklı, akılcı ve entelektüel (her şeyden önce ben öyle bir insandım) bir açıklama yapmam gerekiyordu. İşte, pes edip teslim olmam ve bir zamanlar hayatımı yönlendiren, gerçekten çok sevdiğim, kalpten bağlandığım ve bana inanılmaz huzur veren doktrinleri savunmayı bırakmam genel anlamda bu şekilde gerçekleşti. Katolik kilisesinde, en azından benim yaşayıp gördüğüm kadarıyla, mantık ve inanç bir arada bulunmuyordu, her ne kadar Aziz Agustin ve Aziz Tomas aksini söyleseler de... Kiliseyi tamamen terk etmeyi kafama koymuştum ve artık bunun geri dönüşü yoktu. Fakat kiliseyi dışlamanın bende bıraktığı boşluğu doldurmanın bir yolunu zaman kaybetmeden bulmam gerekiyordu. Bu yeri doldurabilecek tek bir aday vardı; o da zamanında kiliseyi savunmak için mücadele verirken sonunu hazırlayan mantıktan başkası değildi.

İnanca mantık kıskacı

Her şeyi mantığa uygun olarak yeniden inşa etmek, eğer olmuyorsa yine mantıkla ortadan kaldırmak gerekiyordu. İlk önce halledilmesi gereken mesele Tanrı'nın varlığıydı, "Tanrı gerçekten var mı?" sorusuna bir cevap bulmak gerekiyordu. Bu cevap, dinle ilgili her şeyi reddetmenin sebebini açıklayabilmek için hayati önem taşıyordu. Ebette ki verilecek cevap "Hayır, Tanrı (diye bir şey) yok" olmalıydı; zaten bu "Tanrı var mı bilmiyorum; ama bence yok!" şeklinde söyleniyor ve devamında Kant, Nietzsche, Faure'dan sayısız felsefi argümanlara ve Aziz Tomas Aquino'nun yöntemleri ya da Aziz Anselmo'nun varlıkbilimci yaklaşımlarıyla Tanrı'nın varlığına dair akılcı kanıtların çürütülmesine yer veriliyordu. Birçok defa, gerek arkadaşlarımla gerekse rahipler, filozoflar, akrabalarım ya da hiç tanımadığım insanlarla, Tanrı fikrinin ve dinle alakalı her şeyin mantığa ne kadar ters olduğunu göstermek için sonu gelmez tartışmalar başlattım; kaldı ki bu insanlardan bazıları inançlarının gereğini yerine getirmiyor; ama Tanrı'ya inanmaya devam ediyorlardı.

Şüpheleri dağıtan âyet
Max, Bakara Sûresi/177'inci ayetin şüphelerini dağıtıp, kendini ciddi olarak sarstığını belirtiyor.

Felsefe yetersiz kalıyor

Katolik öğretileriyle ilgili problemi aşmışlardı; ama şüpheler çok daha derinlere inmeye başlamıştı ve sorular art arda sıralanıyordu: "Tanrı, var mı? Hayat nedir? Ben kimim?" Mantığın sonsuza dek yaşam kılavuzum olabilmesinin anahtarı bu sorulara verilecek doyurucu cevaplarda gizliydi. Seviyesi çok yüksek olan sayısız felsefe kitabı aldım, günlerce bu soruların cevaplarını bulabilmek için okuyup onlarca yazı yazdım. Ama sonuca ulaşamıyordum; çünkü en önemli filozoflar bile teorilerinde tam da benim ihtiyaç duyduğum noktalarda boşluk bırakıyorlardı. İç dünyamda bütün bunlar olurken, bir yandan da hayatım iş ve eğitim anlamında belirli bir olgunluğa doğru yola almaya başlamıştı; yani artık her şeyin tek sorumlusu ben olacaktım. Kendime (uygun) bir bölüm ve iş seçmem gerekiyordu. Bu da kilit anlardan bir diğeriydi. Bütün zamanımı alacak bir bölüm seçemezdim; çalıştığım iş ise çok rutin ve orta karardı. Hayat bu olamazdı; kesinlikle hayat bundan fazlası, duyularımla algıladığımdan öte bir şey olmalıydı. Birkaç yıl bu sorulara cevap aradım, Tanrı'nın var olmadığına, Katolik öğretilerin mesnetsizliğine, hayatın acı olduğuna, insanoğlunun değersizliğine ve varoluşun gereksizliğine dair argümanlar hazırladım. Tâ ki bir gün bana *"İstediğin kadar delil topla, benim varlığım sana bağlı değil!"* diyen sesi duyana kadar. Kafam patlayacak gibiydi ve birkaç dakika için her şey yerinden oynamıştı. Bütün sorular değişmişti, mesaj çok açıktı; kabul de etsem ret de etsem benim ne düşündüğümün önemi yoktu! Tanrı'nın varlığı kesinlikle bana tâbi değildi. Bu apaçık gerçeğin farkına nasıl varamamıştım şimdiye dek! Bir kere daha hayatıma yön veren (düşüncelerin) temelleri sarsılmış, her şey yeniden çökmeye başlamıştı. Harcanan onca emek ve zaman hiçbir işe yaramamıştı ve her şeye yeniden başlamak gerekecekti. Yaşantımı uzun zaman bütün saldırılarımın hedefi olan Tanrı'yla nasıl barıştıracaktım?

Irak'ın işgali beni İslam'a yöneltti

Ben bunları yaşarken, dış dünyada Amerika'nın Irak'ı işgali patlak vermişti. Yankilerden çok hoşlanmadığımdan olacak, savaşın CNN'de anlatılandan ibaret olmadığını düşünerek Irak'la ilgili daha fazla bilgi edinmek için araştırma yapmaya başladım ve tabii ki Müslüman bir ülke olduğunu öğrendim. İyi ama bu tam olarak ne anlama geliyordu? Söylendiği kadarıyla Müslümanlık "aşırılık ve hoşgörüsüzlük" demekti. Ama, bu da doğru olamazdı, tarihin bir başka versiyonu olması gerektiğini düşünerek bu dinin nereden geldiği ve neden bu kadar önemli olduğu konusunu araştırmaya başladım. Başvurduğum ilk kaynaklar Britannica tarzı ansiklopedilerdi; ama orada yazılanlar yeterli gelmiyordu bana; üçüncü şahıslardan değil, bizzat Müslümanlardan gelen bilgiye ihtiyacım vardı. Bu anlamda, aldığım ilk kitap Kur'an'dı. En iyi Kur'an tercümesini bulmak için yaptığım bitmez tükenmez araştırmalar, İslami web sayfalarına yolladığım onlarca elektronik posta neticesinde Julio Cortez tarafından hazırlanan Kur'an mealinde karar kıldım ve bunu nereden bulabileceğimi araştırmaya başladım. Bu konuda oldukça zorlandım; çünkü normal kitapçılarda tanınmamış kötü tercümeler vardı ve bunların birçoğunda Kur'an'ın yazarı "Maçoma" olarak gösteriliyor, bu da beni iki sebepten dolayı rahatsız ediyordu: bir defa peygamberin adı Maçoma değil Muhammed'di (sas) ve o Kur'an'ı ne kendisi yazmış ne de tasnif etmişti. Artık aramaktan yorulmuş, direkt olarak kitabı kesin bulabileceğim bir yere gitmeye karar vermiştim. Buenos Aires'teki At Tavhid Camii'nin yetkilileriyle temasa geçtim. Yaklaşık 30 adet İspanyolca ve Arapça nüshanın gelmek üzere olduğunu ve bir hafta sonra başlayacak Buenos Aires kitap fuarında caminin açacak olduğu standdan edinebileceğimi söylediler. Fiyatının ne olduğunu bile sormadan hemen bir tane ayırttım; neye mâl olursa olsun almalıydım. Bu kadarla kalmayıp, bir gün çalıştığım yerden oldukça uzak olan caminin kapısına kadar gittim, niyetim sadece caminin hemen yanındaki kitapçının vitrinindeki yine camiye ait olan kitapları görmekti. Ama tam da o gün kitapçı kapalıydı, dolayısıyla fuarı beklemek zorunda kaldım. İşten çıkıp, neredeyse uçarak fuara gittiğim günü çok iyi hatırlıyorum. Başka hiçbir yere bakmadan sadece caminin standını arıyordum ve sonunda buldum, etrafı kitaplarla çevrilmiş başörtülü bir bayan oturuyordu ve fonda da değişik bir müzik çalıyordu (çok daha sonraları bunun Kur'an-ı Kerim olduğunu öğrendim). Biraz kitaplara bakındım, sonra üzerinde Kurtuba Camii'nin resmi olan, yeşil kapaklı bir kitabın bulunduğu rafa yanaştım. Kitabı elime alınca bize göre ters olarak ciltlenmiş olduğunu fark ettim; doğru ya Arapça sağdan sola doğru yazılıyordu! Yazı stiline bakıp, kitabı kapattım ve ilgilenen bayana yöneldim.

"Kur'an mealini almıştım. Sadece 10 Amerikan Doları idi... Çok şaşırdım; çünkü ben 300 $ ödemeyi bile göze almıştım"

Nihayet Kur'an'la buluşma

Adı Mariana'ydı ve elektronik postayla kitabı benim için ayırmasını istediğim kişinin ta kendisiydi. "Sen Mariana mısın?" diye sordum "Evet." dedi. "Ben Garcia, bir tane Kur'an ayırman için sana mail atmıştım." deyince güldü ve "Bu hafta birçok mail'e cevap verdim, hatırlamıyorum." dedi. Hangi mealin daha iyi olduğu konusunda biraz konuştuktan sonra cüzdanımı çıkardım ve ne kadar ödemem gerektiğini sordum. Sadece 10 Amerikan Doları idi... Çok şaşırdım; çünkü ben 300 $ ödemeyi bile göze almıştım. Neyse ücreti verdim, kitabı alıp hemen evime döndüm, bir an önce okumaya başlamam gerekiyordu. Eve dönerken, acaba bir zarar gelir mi diye sürekli göz ucuyla poşetteki kitaba baktığımı hatırlıyorum. Ve en iyi hatırladığım şey ise birçok sûrede okuduğum "...bunlarda iyice düşünen kimseler için nice işaretler vardır..." âyetidir. Tam olarak duymaya ihtiyacım olan şeydi; mantık ve inanç arasındaki mükemmel uyum (10:24, 13:3, 16:11, 16:69, 30:8, 39:42, 74:18).

İşte Kur'an-ı Kerim'le ilk irtibatım bu şekilde gerçekleşti ve daha da iyisi, bir sonraki gün fuara giden bir arkadaşım, o standdan geçerken beni hatırlayıp Cafer Subhani'nin, Tevhid Camii yayınlarından çıkan "Sonsuzluk Nuru" adlı kitabını alarak bana hediye etmesi olmuştu. Kur'an'ı ve bu kitabı aynı zamanda okumaya başladım. O andan itibaren İslam'a doğru yol almaya başlamıştım. Hayatımı yönlendiren mantığın çöküşünden sonra içimde oluşan boşluk neredeyse dolmak üzereydi.

Müslüman olmadan Ramazan'da oruç tuttum

Artık davranışlarım bir Müslüman'ınki gibi olmaya başlamıştı. İçkiyi, sigarayı bırakmıştım; sebebini bile tam olarak bilmeden Ramazan ayında oruç tutmaya karar vermiş (2003); neredeyse mükemmel bir şekilde tamamlamıştım; ayrıca nasıl olduğunu çok iyi bilmesem de beş vakit namaz da kılıyordum. Hatırlıyorum da o dönemde bir arkadaşım S. Arabistan'da çalışan babasını ziyarete gidiyordu, ona tesbih ve birkaç parça şey ısmarlamıştım. Bir rahle ve seccade de getirmişti; artık ihtiyacım olan her şey vardı. Geriye tek bir şey kalmıştı: Kelime-i şahadet getirmek! Temmuz ayının sonlarına doğru "El Centro Cultural Islámico Custodio de las Dos Sagradas Mezquitas Kral Fahd" İslam Merkezi tarafından İslami konularla ilgili bir seminer düzenlendi.

İçim İslam'a ısınıyordu

Henüz Müslüman olmamama rağmen, kayıt oldum ve atlamadan her gün devam ettim. İlk defa orada İslam'la ve daha da önemlisi Müslümanlarla direkt temasa geçtim ve yine ilk kez 27 Temmuz 2003'te, diğer otuz arkadaşla birlikte cemaatle namaz kıldım; bu inanılmaz bir duyguydu, imamın sesi müthiş rahat bir hava oluşturuyordu, nefes aldığımı hissediyordum; içimi müthiş bir huzur kaplıyordu. Gerçekten orada bir şey oldu, ne olduğunu bilmiyorum; ama sanki içimde bir şey beni çağırıyordu. Seminer, aralarda yapılan dinî sohbetler ve ibadetlerle birlikte yedi gün devam etti; bu benim için yeniden doğmak gibiydi. Bu seminerden önce internetteki Cerrahi Dergâhı adlı bir gruba üye olmuştum; onlar bana düzenli olarak bazı yazılar gönderiyorlardı. Bir gün bir konferans için davetiye yollamışlardı, fakülte tatilde olduğundan bir bahanem yoktu katılmamak için. Kağıdın çıktısını alıp işten çıkar çıkmaz o gizemli yere gittim. (Neredeyse varmak üzereyken) aynı yerde bir de sinagog olduğunu fark ettim; bence bu bir çılgınlıktı: Sinagogun tam karşısında cami. Kapıya varınca zili çaldım, beni Süleyman adında bir arkadaş karşıladı, içeri buyur etti, ayakkabılarımı çıkarttım, merdivenleri çıkınca gördüğüm manzara inanılmazdı: Başkentin orta yerinde bir sinagogun karşısında dergah gibi bir yer.

Almagro Mahallesi'ndeki sıradan sokaklardan birinde bir kapı bulunuyordu ve bu kapının diğerlerinden farkı vardı: Üzerinde İspanyolca 'Latin Amerika Sûfizm Derneği' yazıyordu. Ama en önemlisi bu kapının ardında olanlardı. Zilin ikisinden birini ya da benim yaptığım gibi ikisini de çalıp bekleyince, çok kısa bir süre içinde merdivenlerden inen ayak sesleri duyuluyor. Kapı aralanıyor ve daha sonra 'Es-Selamü Aleyküm, hoş geldin kardeşim' diyen bir ses karşılıyor sizi.

İslam'la ilgili seminerler, dini sohbetler ve ibadetlerle 7 gün devam etti. Bu benim için yeniden doğmak gibiydi.

Latin Amerika'da bir dergâh

İlk kata kadar olan kısa bölümde Arapça harflerle yazılmış tablolar, girmeden önce yüzünü görebileceğin bir ayna (acaba çıkınca da aynı ifade mi olacak diye!) ve bölmelere ayrılmış bir ayakkabılık. Duvarlarda art arda dizilmiş daha sonra tarikat şeyhleri olduklarını öğrendiğim kişilerin portreleri vardı. Tuğla duvarlar, yassı ama aynı zamanda yüksek çatı ve halı döşemeli zemin. Son merdivenin altında üzerinde bilgisayar ve birkaç resim olan bir masa vardı. Mekke ve Medine'ye ait fotoğraflar, bir tane ney, birkaç tane tef, tesbihler ve İslamî birkaç parça eşya asılıydı. İçi kitap ve başka şeylerle dolu bir konsol ve dolap... Kelimelerin o atmosferi tanımlayabilmesi çok zor; yabancı olmama rağmen kendimi evimde gibi hissetmemi sağlıyordu oradaki dervişler. Yeşil yelekleri, beyaz takkeleri ve ellerindeki çay fincanlarıyla onları tanımamak mümkün değildi. Orada yeni Müslüman olmuş olan Sergio'yla karşılaştım; seminerlere birlikte katılmıştık. Konferans başlayana kadar sohbet ettik. Konu aslında çok ilgimi çekmemişti; aklım başka yerdeydi, yani bulunduğum ortamın ta kendisinde. Namaz saatine kadar Sergio'yla biraz ondan biraz bundan konuştuk. Sandalyeler kaldırıldı, oradaki on üç kişi hep birlikte namaz kıldık. Ertesi gün yine Dergâh'a gittim; bildiğim tek şey oraya gitmeye ihtiyacım olduğuydu. O gün Süleyman bana Türkiyeli sufi Muzaffer Ozak'ın 'Aşk Şaraptır' adlı eserinin tercümesini hediye etti. Bir çok kitapla birlikte elbette vakit kaybetmeden okudum o kitabı.

O dönem için her şey tamamdı. Artık kendimi Müslüman gibi hissediyordum; öğretilerle ilgili hiçbir şüphem yoktu ve hepsini kabul edip bağlanmıştım. Eksik olan tek şey, biri hangi inanca mensup olduğumu sorduğunda İslam diyebilmem için şahitler huzurunda dönüşümü resmîleştirerek en önemli adımı atmak için Kelime-i Şehadet getirmemdi. Ama bu kişiler kim olacaktı? Herhangi biri olamazdı, ayrıca bana şahitlik edebilecek tanıdığım ve güvendiğim çok Müslüman yoktu ve ben bunların özel insanlar olmasını istiyordum. İşin bu kısmını Allah'a havale ettim. Bir gün Dergah'ta namaz kılarken zil çaldı ve bir hanım içeri girdi. Arkamda bulunan kişiyle çok kısık sesle konuşmaya başladı. Sesi bana hiç yabancı gelmiyordu. Namazı bitirir bitirmez arkamı döndüm; (o kişi) Alejandra'ydı. Fakültenin ilk yılında aynı sınıftaydık ve çok iyi arkadaş olmuştuk; ama ben bölümü bırakınca birbirimizi kaybetme noktasında irtibatımız kopmuştu. Gerçekten onu Dergah'ta başörtülü bir halde görmek müthiş bir duyguydu. Koşarak yanına gittim ve 'Hey Ale, ben Max.' dedim. Yüzündeki ifade hem şaşkınlık hem de sevinç belirtiyordu, sanırım benimki de. Bana hızlıca bir Türk'le evlendiğini ve böylece İslam'ı kucakladığını anlattı. Başka bir gün hayatlarımızda olup bitenleri konuşmak üzere sözleşip ayrıldık. Bir restoranda saatlerce ikimizin de Katolik kilisesinden ayrılışı, İslam'la tanışmamız ve hayatlarımızla ilgili başka birçok şey hakkında konuştuk... Ta ki cep telefonu çalıncaya kadar: Arayan, eşi Sait'ti. Onu almak için restorana gelecek ve böylece ben de ileride en iyi arkadaşlarımdan biri olacak olan eşiyle tanışacaktım.

Kelime-i Şehadet getirdim

7 Ağustos 2004 günüydü. Bir öğleden sonra Alejandra fakülteden eski bir bayan arkadaşla birlikte beni çay içmek için evine davet etti. Daha sonra Sait geldi, ikindi namazını kıldıktan sonra orada onların şahitliğinde Kelime-i Şehadet getirmek istedim. Sait beni kucakladı, Alejandra çok duygulanmıştı ve ben üç defa tekrarladım: 'Eşhedü en la İlahe İllallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve Rasulüh'.

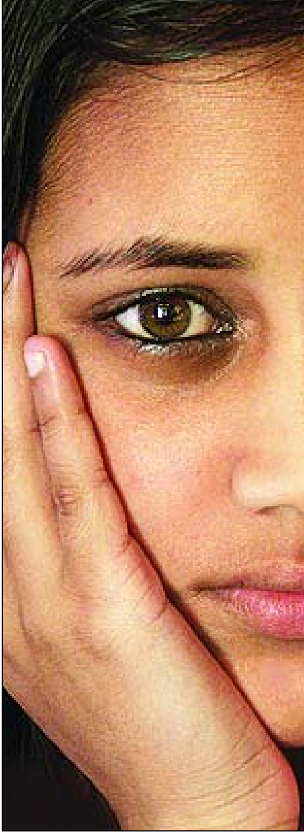
Cehennemlik Allah dostu!

A. Alp
Ben inanan fakat ibadet yapmayan bir kızdım. Havai giyinir, dekoltelerim, ehl-i dünya gibi yaşantım dikkat çekerdi. Üniversitede benden 13 yaş büyük dershane öğretmeni bir beyle tanıştım. Bana iyi örnek oldu. Ben yavaş yavaş kılık kıyafetime dikkat eder oldum. 2 yıl her şey iyi gitti. Sonra tayini çıktı. Ben daha çok sevdim ve sohbet ortamlarına katıldım. Kapandım. Dinimizde derinleştikçe onun eksiklerini görmeye başladım. İbadetlerindeki ciddi aksaklık, müsriflik vs. Rolleri değişmiştik. Ayrılabileceğimizi söyledim. "Seninle tanıştığımızda bu halinden eser yoktu." dedi. "İçindeki ışığı gördüm, seni bırakmadım." dedi. Benden de onu bırakmamamı istiyor, kafam karışık.

Dr. Can
Değerli kızım.
1) Sen yukarı çıkma istidadında olan bir aşağıdaki iken, o aşağı kayma zaafında olan bir yukarıdaki idi. Yani 'Ben seni kurtardım. Sen de beni yukarı çek!' dengesi değildir bu. Kulvarlar farklı.
2) Ayrıca mektubunun sonunda "Onunlayken maneviyatımın zede gördüğünü düşünüyorum." demiş olman, eğer bu iş tahterevalli oyunu gibi birini kaldıracağım derken aşağı yuvarlanmak ise bir dengesizlik söz konusu.
3) "Sen benim gözlerimde ışık görmüşsün; ama ben seninkilerde görmüyorum" derler adama. Neden mi? Değil gözlerinde ışık, vücudunun her yerinde 10 bin watt projektör hâlesi de görsek, hidayet ancak Allah'tandır. Amma ve lakin madalyonun bir de diğer yüzü var kızım:
A) Bu insanla öyle ya da böyle 3 yıl geçmiş, belirli bir hukuk cereyan etmiş aranızda.
B) Allah hidayetin için bu şanslı kişiyi vesile etmiş. Yani zenginken bir burs verirsin, sonra hem fakirleşir hem hastalanırsın. O burs verdiğin öğrenci doktor olur gelir senin onulmaz hastalığına şifa sebebi olur. Ya da yine zenginken hiç önemsemediğin bir yere senin için cüz'i sayılacak bir meblağ yatırırsın, iflasında seni kurtaran yatırım o olur gibi örnekleri olan bir durum ikiniz için de geçerli. O şimdi kurtulmayı bekliyor, sense onu kurtarmaya en yakın vesile adayı olduğun için dolayısıyla iki irşat fırsatını karşında görüyorsun. Belki de geçen 3 yılın içinde olmuş ufak tefek yanlışlıkların telafisi için de bir fırsat.
C) Hani bir zamanlar bir Allah dostu vardı ya o anlatmıştı: "Bir zamanlar bir Allah dostu varmış. Gel zaman git zaman etrafında insanlar (müridan) birikmiş ve çoğalmış. Bunlardan kalp gözü açık olan bir talebesi onu Levh-i Mahfuz'da cehennemlik olarak görmüş. Ve gelip telaşla bunu efendisine aktarmış. Allah dostu da, 'Ne yapayım, ne edeyim? Ben kendimi yıllardır orada görüyorum. Ancak gidilecek başka kapı yok ki gideyim. Onun kapısında bekliyorum.' demiş. Bunun üzerine bazı talebeleri etrafından dağılmışlar. Ama o mürid; 'Sadıka sadık gerek. O nasıl Hakk'ın kapısında sadakat göstermiş ben de bu zatın kapısından ayrılmayacağım.' demiş. Böylece Allah bu dostunu da cennetine dahil etmiş."

İşte bir de işin vefa ve sadakat boyutu var. Haydi güneşin üzerine doğup battığı her şey seni, "çeyiz" olarak bekliyor. Hatta daha hayırlısı.

DR. CAN

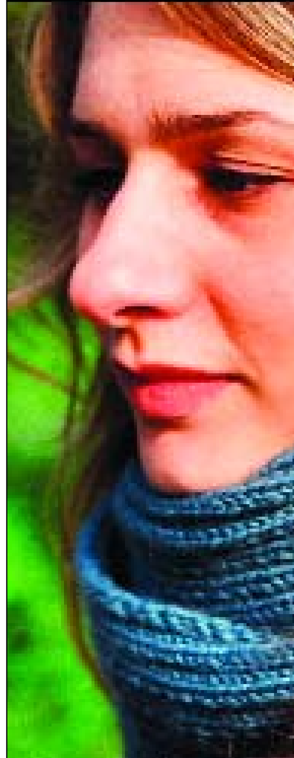

BUGÜN DÜNÜN YARINIDIR

S.Ç./ Konya
Özürlü bir kızım. 24 yıldır başlanılan nokta neyse aynı yerdeyim. Bir zamanlar dolmuş ve otobüsler, hızlı hareket edemediğim için almadan geçerlerdi. Birkaç yıldır biraz biraz değişen bu oldu. Tüm çocuklar okula giderken devletin okuluna 'değneklisin' diye alınmamak çok acıydı. Uzaydan gelen bir yaratık olsaydım merak ve ilgi görürdüm. Ben memleketin evladı olmama rağmen insan yerine, konulmamak en çok ağlatanıydı. En büyük hayalim doktor olmaktı. Olamadım belki; ama Rabb'im öyle lütuflarda bulundu ki; çevremin diplomasız psikoloğu oldum. Herkes derdini gelir açar, onlarla dertleşir, sorunlarına ortak olurum ve ayrılırlarken memnuniyetlerini izah ederler. Ayrıca işletme yüksekokulunu bitirdim. Bunların şükründen acizim. Herkesin derdiyle dertlenip çözüm arayan ben nedense kendi acılarımı bir tek size açabiliyorum. Herhalde satırlarınızda sevgi buldum. Benim en çok açlığını hissettiğim şeydir sevgi. Ve en büyük silahtır insan olarak aramızdaki bağ, sevgi, uhuvvet, barış. "Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlenceden, bir süsten ibarettir." (Ankebut, 64) ayetine binaen niçin bu dünya sahnesindeyiz? Kaç inançsıza hidayet ve gönül dünyamızı açtık? Aşımızı kaç fukara ile paylaştık? Ne zaman yapacağız? Yarın mı? "Yarın yaparım diyenler helak oldu." demiyor mu Efendimiz? Bugün dünün yarını değil miydi? Allah'a emanetsin sevgili Can abi. Kızınız S.

Dr. Can
Değerli okurlarım, S. kızım maddi yardım değil manevi destek istiyor. Kim bilir belki bu mektubu 'ben kendi özürlü kalbime manevi ilaç olsun' diye yazmışımdır.

Hazırlayan: SÜMEYYE GÜRGEN

ZEYNEP BİNT-İ CAHŞ

Efendimiz'le (sas) nikâhını Allah (cc) kıydı

Zeynep Bint-i Cahş, Resulullah'ın (sas) mübarek hanımlarındandır. Babası, Cahş ibn Riab'dır. Annesi, Resulullah'ın halası Ümeyye Bint-i Abdilmuttalib'dir.

Daha önceleri adı Berre iken Efendimiz (sas), adını "Zeynep" olarak değiştirdi. Resulullah (sas); yanında büyüttüğü, yetiştirdiği ve evladım dediği Hz. Zeyd Bin Haris'i, halasının kızı olan Hz. Zeynep (r.anha) ile evlendirmek istedi. Hz. Zeynep Kureyşli bir hanımdı. Zeyd ise azatlı bir köle olduğu için, Hz. Zeynep, bu evliliğe sıcak bakmadı; fakat Resulullah'ın emrine karşı durmamak için bu evliliğe razı oldu. Bir gün Hz. Zeyd, Resulullah'a (sas) gelerek hanımından ayrılmak istediğini söyledi. Allah Resûlü bu evliliğe vesile olduğu için ona: "Hanımını tut; onu boşama ve Allah'tan kork!" buyurdu. (Ahzâb, 37). Ancak, evlilik ta baştan isteksizliğe bağlı olarak geliştiği için Hz. Zeynep kocasına gerekli olan saygı ve hürmeti gösteremiyordu. Zaten, Cenab-ı Hak onun Zeyd'den boşanıp Resûlullah'ın temiz eşleri arasına katılmasını çoktan murat etmişti. Bununla birlikte, cahiliyye devrine ait bazı âdetler vardı. Bir kimse birisini evlat edinir ve ona "evladım" derse, artık, o onun öz evladı olur; onun mirasından faydalanırdı. Hal böyle olunca da "evladım" dediği kimsenin hanımı da onun gelini sayılırdı.

Şimdi ise Cenab-ı Hak, Habibi'ne (sas) Hz. Zeynep ile evlenmesini emrediyordu. Efendimiz (sas) münafıkların dedikodusundan çekindiği için bu evlilik kendisine zor geliyordu. Ancak, emir Yaratıcı'dandı ve bu emre uymak gerekirdi…

Hz. Aişe validemiz (r.anha) anlatıyor: "Bir gün Resûlullah ile oturmuş, sohbet ederken o sırada vahiy geldi. Allah (cc) Habibi'ni, Hz. Zeynep (r.anha) ile gökyüzünde nikahladığını müjdeliyordu."

Böylece Hz. Zeynep diğer hanımlardan bir fark ile Resulullah'ın ezvâc-ı tahirâtı (müstesna pâkize hanımları) arasına dahil oldu. Çünkü, onun nikahını Cenab-ı Hak kıymıştı.

İbadete düşkündü

Hz. Zeynep (r.anha) ibadete düşkün, takva sahibi biriydi. Çoğu zaman nafile namaz kılar, nafile oruç tutardı. Peygamberimiz (sas) bir defasında mescide girmişti. Orada iki direğin arasına çekilmiş bir ip gördü. "Bu ip nedir?" diye sordu. Zeynep'in bağladığını söylediler. "Hz. Zeynep namazda ayakta durmaktan yorulunca bu ipe tutunur." dediler. Peygamberimiz bundan hoşlanmadı ve şöyle buyurdu: "Hayır, ibadette böyle güçlüğe girilmez. Bu ipi çözünüz. Sizler zinde ve kuvvetli oldukça (namazı) ayakta kılın. Yorulunca da oturun." buyurdu. (Müslim, Salatu'l-Musafirin, 31)

Efendimiz (sas) bir gün zevcelerine, "Vefatımdan sonra bana kavuşacak olanınız, kolu uzun olanınızdır." buyurdu. Hanımlar birbirlerinin kollarını ölçerek mukayese yapıyorlardı. Hz. Sevde (r.anha) kolu daha uzun geldiği için bu müjdeye nail olacağını düşünerek çok sevinmişti. Fakat Hz. Zeynep (r.anha), Resûlullah'ın vefatından sonra zevcelerinden ilk vefat eden olunca kol uzunluğunun cömertliği işaret ettiği anlaşılıyordu. (Üsdü'l-Gabe, 7/ 126) Zira, Hz. Zeynep (r.anha) çokça ibadet ve kulluk eden bir mümine olduğu gibi, gözü tok, eli açık, gönlü zengin bir hanımdı.

Çok cömertti

Kendi el emeğiyle para kazanır ve kazandıklarını Allah yolunda infak ederdi. Bol bol sadaka verip fakir fukarayı doyurmayı, düşkünlere yardım etmeyi kendine şiar edinmişti. Çünkü şunu gayet iyi biliyordu ki, kim gözünü kırpmadan Allah yolunda tasadduk eder, hayır hasenatta bulunursa, o hayır zerre ağırlığında dahi olsa Cenab-ı Hak onu zayi etmeyecek ve mizanda karşılığını verecektir. Nitekim, öyle de oldu. Yaptığı iyiliklerin mükâfatını daha dünyada iken aldı ve Resûlullah'a ilk kavuşanlardan oldu.

Hz. Zeynep Bint-i Cahş (r.anha), Hz. Ömer'in hilafeti döneminde hicretin 20. senesinde 53 yaşında vefat etti. Cenaze namazını Hz. Ömer kıldırdı ve cenaze Bâki Kabristanı'na defnedildi.

Hz. Aişe anlatıyor

Hz. Aişe, Zeynep (r.anha) hakkında; "Ben, dinî yolda, Zeynep'ten daha hayırlı ve ondan daha çok Allah korkusuna sahip, ondan daha doğru sözlü, akraba hakkında ondan daha çok sıla-i rahim yapan, Cenab-ı Hakk'ın rızasına yaklaştıracak sadakayı ondan daha çok dağıtan bir kadın görmedim. " diyerek Hz. Zeynep'i övmüştür. (Üsdü'l Gabe, 7/ 127)

Ahzab Sûresi, 37

"Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği, senin de (azat etmek suretiyle) iyilikte bulunduğun kimseye, "Eşini nikahında tut (onu boşama) ve Allah'tan sakın." diyordun. İçinde, Allah'ın ortaya çıkaracağı bir şeyi gizliyor ve insanlardan çekiniyordun. Oysa kendisinden çekinmene Allah daha layıktı. Zeyd eşinden yana isteğini yerine getirince (eşini boşayınca), onu seninle evlendirdik ki, eşlerinden yana isteklerini yerine getirdiklerinde (onları boşadıklarında), evlatlıklarının eşleriyle evlenmeleri konusunda müminlere bir zorluk olmasın. Allah'ın emri mutlaka yerine getirilmiştir."

Yüzbinlerce kişiye ulaştık, sıra sizde...

KÂİNATIN EFENDİSİ'NE SEVGİMİZİ SUNMAK İÇİN İŞTE HARİKA BİR VESİLE

Aydost yayınevi olarak konularına göre hazırladığımız, uygulanabilecek, kısa ve özlü kırk hadisleri sunuyoruz sizlere. Buyurun efendim, öğrenmeye ve çevremize öğretmeye. Önemli günlerimizde, hem Peygamberimize olan sevgimizi sunmamız adına, hem de kendimizin ve çevremizin huzuru soluklaması adına, O'nun kusursuz sözlerinden kırk tanesini eşimiz ve çocuklarımızla beraber öğrenelim ve hayatımıza uygulayalım.

İmkânlarımız ölçüsünde, Kutlu Doğum Haftası'nda, mübarek gün ve gecelerde bizzat Peygamberimize hediye sunar gibi, eşinize, dostunuza, akrabanıza O'nu anlatacak hediyeler sunun, bu ister bir gül, ister O'nun kutlu hayatını anlatan bir eser. İsterse mübarek sözlerinden derlediğimiz bu kırk hadisler... Kâinatın Efendisi'ne sevgimizi sunmak için işte harika bir vesile.

KIRK HADİS SETİ

- [illegible]
- Dua ve Zikir
- Evlilik ve Aile
- Eğitim-İlim-Başarı
- Güzel Ahlak
- Hayata Dair 1
- Hayata Dair 2
- Dostluk-Arkadaşlık-Sevgi
- Allah Yolunda Mücadele
- Kur'an-ı Kerim ve Faziletleri
- İbadet Hayatımız (Namaz-Zekat)
- İbadet Hayatımız [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- Yönetim ve Liderlik

16 YTL

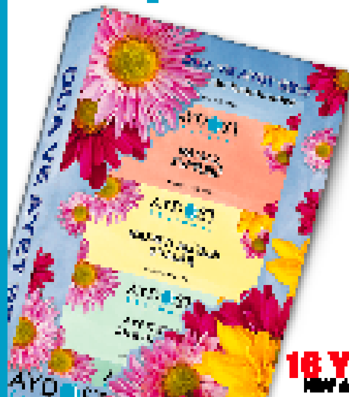

DUA VE AYET SETİ

- [illegible]
- Ayetlerle Güzel Ahlak
- [illegible] Dualar
- [illegible] Dualar
- [illegible]
- Dua Ayetleri
- [illegible]
- [illegible]
- Ayetlerle Aile Hayatı
- Ayetlerle İbadet Hayatımız
- [illegible]
- [illegible]
- Rahman Suresi
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible] Hayatla Dualar 1
- [illegible] Hayatla Dualar 2

16 YTL

KIRK GÜZEL SÖZ SETİ

- Gözyaşı-Kalp
- Adalet
- Anne
- Aşk
- Başarı
- Çocuk
- Dua
- Dostluk
- Zaman
- Eğitim-İlim
- Hayat
- Evlilik ve Aile
- Sevgi
- Kadın-Erkek
- Mutluluk
- Öğretmen

16 YTL

Şefin Özel Tavsiyesi ...

Küçükbay

Yağ ve Deterjan San. A.Ş

www.orkide.com.tr